

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

16 iunie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Diaconu Iurie,

Judecători – Boico Victor, Catan Liliana,

examinând, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către avocatul Criclivii Sergiu în numele inculpatului de către inculpat, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 ianuarie 2021, în cauza penală în privința lui,

Arman Nicolai xxxxxxxxxxxx, născut la xxxxxx, originar din mun. xxxxxxx.

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță: 27.02.2020– 26.03.2020;

Instanța de apel: 01.08.2020 – 27.01.2021;

Instanța de recurs: 08.04.2021 – 16.06.2021.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 26 martie 2020, Arman Nicolai a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal și i-a fost stabilită pedeapsă, cu aplicarea art. 34 alin. (2) Cod penal, art.364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani și 8 luni, în penitenciar de tip semiînchis, fără amendă.

A fost dispusă încasarea de la Arman Nicolai cheltuielile de judecată legate de efectuarea expertizei în mărime de 15767 lei.

A fost admisă în principiu acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Jumbei Vladislav.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Arman Nicolai, la data de 28 august 2019 ora 01:00, în timp ce se afla în parcul Valea Trandafirilor din mun. Chișinău, împreună și de comun acord cu alte persoane, având scopul sustragerii bunurilor altei persoane în mod deschis, Arman Nicolai, l-a agresat fizic, lovindu-l cu pumnul în regiunea capului, pe cet. Jumbei Vladislav și i-au sustras telefonul mobil de model „Xiaomi” de culoare negru, în valoare de 2 000 lei, cardul

bancar de la BC „Moldova Agroindbank”, un lăntșor și cruciuliță din aur în sumă totală de 2 666 lei, bani în numerar în sumă de 1000 lei și portmoneul din piele de culoare negru, în valoare de 150 lei.

Conform raportului de constatare nr. 20194202P12913 din 29 august 2019, s-a concluzionat că, la examinarea medico-legală a cet. Jumbei Vladislav s-a constatat: echimoză peri orbital pe stânga, excoriații la nivelul mâinii propriu zise, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contodent dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate, se califică ca vătămare corporală neînsemnată.

Ulterior, tot la data de 28.08.2019, aproximativ la ora 01.30 min. Arman Nicolai, în timp ce se afla pe bd Decebal 23/1, lângă C.C. „Jumbo”, din mun. Chișinău, împreună și de comun acord cu alte persoane, folosindu-se cu cârdul bancar al cet. Jumbei Vladislav, au extras din ATM, (bancomat), bani în numerar în sumă totală de 18 800 lei, cauzându-i părții vătămate, Jumbei Vladislav, o daună materială considerabilă în sumă totală de 24 616 lei.

Prima instanță a stabilit că, prin acțiunile sale Arman Nicolai a comis infracțiunea prevăzută de art. 187 alin (2) lit. b), e), f) Cod penal, individualizată prin „jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, de două sau mai multe persoane, cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața sau sănătatea persoanei, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.”

Cauza a fost examinată în baza probelor administrate la faza de urmărire penală în baza art.364¹ Cod de procedură penală.

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către avocatul Criclivii Sergiu în numele inculpatului Arman Nicolai, prin care a solicitat casarea parțială a sentinței, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care a-i aplica lui Arman Nicolai, o pedeapsă pe un termen de pedeapsă de 3 ani și 4 luni, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, și cu stabilirea unei perioade de probațiune de 2 ani.

3.1 În motivarea apelului, avocatul a invocat că:

- cauza penală dată a fost examinată în procedură simplificată, în cadrul ședinței preliminare inculpatul Arman Nicolai, a înaintat instanței de judecată o cerere privind examinarea cauzei prin prisma prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, adică în baza probelor administrate în cadrul urmăririi penale;

- consideră sentință nefondată și neîntemeiată, deoarece instanța de judecată nu a luat în calcul argumentele factice expuse de apărare că, organul de urmărire penală a identificat și atras la răspunderea penală pe Creciun Virginia și Radu Natalia, după ce inculpatul Arman Nicolai a

dat declarații concrete întru identificarea și stabilirea locului de aflare a ultimelor, și că la etapa de urmărire penală a conlucrat cu organul de urmărire penală întru documentarea și descoperirea infracțiunii în cauză. Prin urmare, instanța judecătorească în sentința din 26.03.2020 eronat a omis să numească persoanele, care au fost identificate de organul de urmărire penală și care se regăsesc în rechizitoriu;

- în sentința din 26.03.2020, neîntemeiat nu se regăsește faptul înaintării de către apărătorul Criclivii Sergiu și a concluziilor instanței asupra cererii privind schimbarea sau completarea acuzației, pe motiv că circumstanțele de fapt arătate în ordonanța de învinuire și rechizitoriu nu au fost individualizate, dar sunt generalizate ca fiind comise concomitent de Arman Nicolai, Creciun Virginia și Radu Natalia, fapt ce nu corespunde adevărului;

- la organul de urmărire penală, la înaintarea învinuirii și în instanța de judecată, inculpatul Arman Nicolai a depus declarații analogice că, inculpatul la lovit ușor o dată pe partea vătămată, la cerința lui Creciun Virginia și Radu Natalia, care au sustras bunurile personale a părții vătămate, inclusiv și au sustras banii ultimului de pe cardul bancar, și care ca recompensă i-au achitat lui Arman Nicolai suma de 3000 lei, declarații care au fost constatate de instanța de judecată ca veridice și convingătoare;

- nu este de acord nici cu stabilirea termenului de pedeapsă aplicată prin sentință, care este o pedeapsă prea mare;

- prima instanță eronat a omis să se pronunțe asupra cererii apărării și a inculpatului Arman Nicolai privind obligarea acuzatorului de stat întru schimbarea sau completarea acuzației, pe motiv că acțiunile de fapt încriminate lui Arman Nicolai nu sunt individualizate, dar sunt generalizate.

3.2 Inculpatul Arman Nicolai, a declarat apel împotriva sentinței prin care a solicitat casarea sentinței, indicând că nu este de acord cu termenul pedepsei stabilite, considerându-l prea aspru.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău, din 27 ianuarie 2021, a fost respins apelul avocatului Criclivii Sergiu în numele inculpatului Arman Nicolai și apelul inculpatului, declarate împotriva sentinței, cu menținerea fără modificări a sentinței contestate.

4.1 Instanța de apel efectuând o analiză complexă a circumstanțelor cauzei și a personalității inculpatului, urmărind în acest sens comportamentul lui în viața socială, precum și cel din înainte și după săvârșirea infracțiunii incriminate, a considerat că în coraport cu fapta comisă, urmările prejudiciabile ale faptei și personalitatea inculpatului,

constată că prima instanță justificat a aplicat față de inculpat, o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani 8 luni, fără amendă, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, or, categoriile pedepselor aplicate persoanelor fizice sunt expuse în Codul penal, care urmează a fi aplicate într-o anumită consecutivitate: de la cea mai blândă – amendă – pînă la cea mai aspră – închisoare.

A constatat că prima instanță justificat a conchis că o pedeapsă privativă de libertate este echitabilă la caz, care va atinge scopul legii penale de restabilire a echității sociale, corectare a condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane, or, inculpatul Arman Nicolai nu este la prima sa abatere de la lege penală.

Instanța de apel a ajuns la concluzia că scopul prestabilit al legii penale privind corectarea și reeducarea inculpatului Arman Nicolai, v-a fi pe deplin atins, doar prin menținerea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani 8 luni, fără amendă, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, stabilit de prima instanță.

5. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recursuri ordinare de către:

- avocatul Criclivîi Sergiu în numele inculpatului prin care invocând incidența *pct. 6, 8), 12)* a dispozițiilor alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, de către un alt complet de judecată.

- inculpatul Arman Nicolai prin care neinvocând incidența dispozițiilor alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, a solicitat stabilirea unei pedepse mai blânde cu aplicarea art. 90 Cod penal.

5.1 În susținerea recursului avocatul a invocat că:

- la etapa urmăririi penale, în prima instanță și instanța de apel a arătat că, circumstanțele de fapt încriminate inculpatului ilegal și neîntemeiat nu au fost individualizate, dar au fost generalizate și sunt bazate pe presupuneri ca fiind comise concomitent de Arman Nicolai, Creciun Virginia și Radu Natalia, circumstanțe ce se combat și se contrazic prin declarațiile părții vătămate, declarațiile inculpatului Arman Nicolai, alte înscrisuri recunoscute ca mijloace de probă și examinate de prima instanță și instanța de apel, care au fost recunoscute veridice, adică Arman Nicolai a fost condamnat pentru fapte ce nu corespund adevărului, circumstanțe invocate de apărare, asupra cărora instanța de apel fiind obligată în temeiul art.414 alin.(5) Cod de procedură penală nu sa pronunțat, fapt ce a dus și la aplicarea unei pedepse cu închisoarea mai aspre pe un termen de 4(patru)ani și 8(opt)luni și nu la pedeapsa cu închisoare pe un termen de 3 ani și 4 luni,

cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, și cu stabilirea unei perioade de probațiune de 2 ani, cum a solicitat apărătorul Criclivii Sergiu, dubii care urmau să fie interpretate în favoarea inculpatului Arman Nicolai și nu invers;

- instanța de apel, a admis erori grave de fapt, deoarece a dat o încadrare juridică greșită faptei, pronunțându-se greșit asupra motivelor invocate în cererea de apel de avocatul inculpatului, nu a cercetat amănunțit aspectele învinuirii înaintate, nu a verificat și nu a apreciat profund probele administrate și examinate în instanță în strică conformitate cu cerințele legii, nu a dat o evaluare cuvenită cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fierărie probe examinate, nu a analizat în modul cuvenit prezența sau lipsa elementelor infracțiunii imputate inculpatului, nu a elucidat faptele importate pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date, nu și-a argumentat clar concluziile în decizia adoptată, precum și de practica relevantă a CEDO, prin ce a dat o hotărâre ilegală și neîntemeiată, erori care după părerea apărării și inculpaților pot fi reparate numai de instanța de apel și nu de instanța de recurs.

5.2 În susținerea recursului inculpatul a invocat că:

- recunoaște fapta și se căiește sincer, are 4 copii, solicită ca pentru restul pedepsei să-i fie aplicat art. 90 Cod penal.

6. La 06 aprilie 2021, inculpatul Arman Nicolai a mai depus o cerere de recurs prin care a invocat aceleași motive, că viața în detenție nu este ușoară, regretă mult de cele comise, are patru copii minori la întreținere, solicită ca pentru restul pedepsei să-i fie aplicat art. 90 Cod penal.

7. În temeiul art. 431 alin. (1), pct. 1¹ Cod de procedură penală, procurorul, a prezentat referință pe marginea recursului declarat, pledând pentru netemeinicia recursului ca inadmisibil, considerând corecte constatările instanței de apel.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul Penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat din considerentele ce urmează.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Din conținutul recursurilor declarate, Colegiul Penal atestă că, deși apărătorul inculpatului a invocat la caz temeiurile pentru recurs prevăzute la pct. 6, 8), 12), alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, constată lipsa în recursul declarat a oricărei motivații desfășurate, precum și lipsa argumentelor concrete, esențiale la caz, care în viziunea recurentului a-r vicia hotărârea contestată. Totodată din recursurile inculpatului de atestă că aceste nu este de acord cu pedeapsa stabilită.

Colegiul Penal, analizând textul deciziei atacate constată că, instanța de apel a analizat și verificat cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, și întemeiat a ajuns la concluzia că în acțiunile lui Arman Nicolai sunt prezente elementele infracțiunii prevăzute de art. art.187 alin.(2), lit. b), e) și f) Cod penal, adică jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, de două sau mai multe persoane, cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața sau sănătatea persoanei, cu cauzarea de daune în proporții considerabile, respectiv nu au fost încălcate prevederile art. 414 alin. (1), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, instanța de apel expunându-se asupra argumentelor principale invocate în cererea de apel, hotărârea emisă cuprinzând și motivele pe care se întemeiază soluția.

Mai mult, din lucrările dosarului cauza penală în prima instanță a fost judecată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, conform prevederilor art. 364¹ Cod procedură penală, în baza cererii scrise personal de inculpat, acceptată prin încheierea instanței de judecată din data de 12.03.2020. Prin urmare, inculpatul Arman Nicolai fiind audiat în ședința primei instanțe și fiind avertizat pentru darea mărturiilor false, conform art. 312 Cod penal, a recunoscut în totalitate faptele indicate în rechizitoriu, a acceptat examinarea cauzei în ordinea prevăzută de art. 364¹ Cod procedură penală și nu a solicitat administrarea de probe noi.

Or, în circumstanțele enunțate se constată a fi nejustificate afirmațiile avocatului precum că, *instanța de apel, a admis erori grave de fapt, prin ce s-a dat o încadrare juridică greșită faptei, pronunțându-se greșit asupra motivelor invocate în cererea de apel de avocatul inculpatului, nu a*

cercetat amănunțit aspectele învinuirii înaintate, nu a verificat și nu a apreciat profund probele administrate și examinate în instanță în strictă conformitate cu cerințele legii, nu a dat o evaluare cuvenită cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fierărie probe examinate, nu a analizat în modul cuvenit prezența sau lipsa elementelor infracțiunii imputate inculpatului, nu a elucidat faptele importate pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date, nu și-a argumentat clar concluziile în decizia adoptată.

În asemenea împrejurări, Colegiul Penal consideră că, de fapt invocările recurentului sub aspectul temeiului pentru recurs prevăzute la pct. 6), 8) și 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, poartă un caracter declarativ, ne fiind expuse argumente veridice în susținerea erorii pretins a fi comise de către instanța de apel, or, hotărârea atacată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, atât în fapt, cât și în drept ceea ce se echivalează cu o motivare conformă rigorilor și exigențelor impuse de art. 6 CEDO.

Se mai reține în textul recursului declarat de către apărător cât și inculpat, dezacordul cu pedeapsa aplicată în privința inculpatului, temei pentru recurs prevăzut la *pct. 10)* alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, *dacă s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*, și se solicită aplicarea unei pedepse mai blânde non privative de libertate, considerând că în privința lui Arman Nicolai pentru comiterea infracțiunii prevăzute la art. art.187 alin.(2), lit. b), e) și f) Cod penal, pot fi aplicate prevederile art.90 Cod penal.

Cu referire individualizare a pedepsei, Colegiul Penal reține că, pedeapsa cu închisoarea, stabilită inculpatului Arman Nicolai pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.187 alin.(2), lit. b), e) și f) Cod penal, este echitabilă, proporțională și va contribui la atingerea scopului de corectare și reeducare a acestuia, în așa fel încât acesta să se convingă de necesitatea respectării legii penale și totodată, evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

În această ordine de idei și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar, se atestă că instanța de apel legal și întemeiat a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind pedeapsa aplicată inculpatului Arman Nicolai, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, just și argumentat a ținut cont de prevederile art.art.61, 75 Cod penal, și art. 364¹Cod de procedură penală, conform cărora persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă

echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii.

Or, pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Instanța de recurs ordinar găsește neîntemeiat argumentul recurentului precum că „*Arman Nicolai a fost condamnat pentru fapte ce nu corespund adevărului, circumstanțe invocate de apărare, asupra cărora instanța de apel fiind obligată în temeiul art.414 alin.(5) Cod de procedură penală nu sa pronunțat, fapt ce a dus și la aplicarea unei pedepse cu închisoarea mai aspre pe un termen de 4(patru)ani și 8(opt)luni și nu la pedeapsa cu închisoare pe un termen de 3 ani și 4 luni, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, și cu stabilirea unei perioade de probațiune de 2 ani*”, or, din materialele cauzei penale se atestă că, a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate în faza de urmărire penală, acceptate de inculpat, o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului Arman Nicolai în baza art. 187 alin (2) lit. b), e), f) Cod penal, și în baza acestei Legi cu aplicarea art. 34 alin. (2) Cod penal, art.364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, justificat a aplicat față de inculpat, o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani 8 luni, fără amendă, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Raportând cele menționate la cazul supus judecării, instanța de recurs consideră că, în mod just instanțele de fond la soluționarea chestiunii cu privire la pedeapsă, au aplicat inculpatului pedeapsa sub formă de închisoare, cu executarea reală a acesteia, motivând corespunzător temeiurile neaplicării unei pedepse mai blânde, neprivative de libertate.

La fel, Colegiul Penal relevă, că conform art. 90 alin. (1) Cod penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea

poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai decît în hotărîre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă.

În acest caz, instanța de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin comportare exemplară și muncă cinstită, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

Deci, o condiție prevăzută expres în alin. (1) art. 90 Cod penal constituie concluzia instanței că nu este rațional ca făptuitorul să execute pedeapsa stabilită. Astfel, este prerogativa instanței de judecată să aprecieze că scopul pedepsei poate fi atins chiar și fără executarea efectivă a acesteia. În formarea convingerii, instanța de judecată ține cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de lege, inclusiv are în vedere întreaga conduită a condamnatului înainte de săvârșirea faptei, după săvârșirea faptei, în timpul judecării, precum și alte aspecte ce privesc personalitatea infractorului, bazându-se pe materialele cauzei administrate în cadrul cercetării judecătorești.

În contextul dat, instanța de recurs, totuși precizează, că prin îndeplinirea condițiilor prevăzute de lege pentru aplicarea prevederilor alin. (1) art. 90 Cod penal, nu se creează un drept pentru condamnat, ci doar o vocație a acestuia la această măsură de individualizare judiciară a pedepsei.

Ținând cont însă, de prevederile legale enunțate mai sus, Colegiul Penal consideră întemeiate și considerentele instanțelor de fond că, în prezenta cauză, nu s-au constatat circumstanțe ce ar justifica suspendarea condiționată a pedepsei cu închisoare în privința inculpatului, deoarece personalitatea inculpatului nu prezintă garanțiile unei conduite, ce ar permite instanței de judecată de a da dovadă de clemență.

Astfel, instanța de recurs nu poate neglija faptul că, anterior prin decizia Curții Supreme de Justiție din 19.09.2017, Arman Nicolai a fost condamnat în baza art. 187 alin.(2) lit. b), f) Cod penal, cu aplicarea art. 79, 85 Cod penal, la o pedeapsă cu închisoare pe termen de 3 ani 6 luni cu ispășirea acesteia în penitenciar de tip semiînchis. Prin încheierea Judecătoriei Edineț, sediul Briceni din 09.10.2018, în baza art. 92 Cod penal, lui, Arman Nicolai s-a înlocuit partea neexecutată a pedepsei de 3 ani și 6 luni închisoare cu munca neremunerată în folosul comunității pe un termen de 240 ore. Prin încheierea judecătoriei Strășeni din 12.11.2019

s-a dispus înlocuirea pedepsei stabilite prin încheierea Judecătorei Edineț, sediul Briceni din 09.10.2018, în temeiul art. 92 Cod penal, și a fost înlocuită cu închisoare pe un termen de 52 zile, astfel se atestă faptul că, aplicarea pedepsei neprivative de libertate nu-și va produce efectul, pentru ca inculpatul să-și facă concluziile necesare de a nu comite în continuare abateri de la prevederile legii penale.

Reieșind din circumstanțele expuse, Colegiul Penal constată că instanțele de fond au argumentat pe deplin motivele pentru care au aplicat inculpatului în baza art. 187 alin (2) lit. b), e), f) Cod penal, pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani 8 luni, fără amendă, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, urmare a circumstanțelor expuse mai sus, din care considerent, instanța de recurs respinge ca neîntemeiate afirmațiile avocatului, precum că instanțele de fond au numit inculpatului o pedeapsă prea severă, fiind disproporțională faptei săvârșite.

Colegiul Penal conchide că temeuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale nu se identifică, pe care în virtutea corectitudinii lor și pentru a evita repetări inutile, le acceptă și le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art.6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Reieșind din cele expuse, Colegiul Penal concluzionează că pedeapsă aplicată inculpatului corespunde scopului de corectare și reeducare a inculpatului prevăzut de art. 61 Cod penal, care va duce la formarea unei atitudini pozitive a acestuia față de ordinea de drept, regulile de conviețuire socială și principiile morale, iar argumentul invocat de recurent privind aplicarea pedepsei non privative de libertate, urmând a fi declarat ca neîntemeiat.

Colegiul Penal apreciază argumentele invocate în recursul ordinar declarat ca nefondate, deoarece nu sunt incidente în speță cauzele de casare la care au făcut referire autorul, ce ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs ordinar, în sensul casării deciziei contestate și astfel se impune concluzia privind inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către avocatul Criclivîi Sergiu în

numele inculpatului de către inculpat, ca fiind vădit neîntemeiate.

În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către avocatul Criclivii Sergiu în numele inculpatului de către inculpat, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 ianuarie 2021, în cauza penală în privința lui *Arman Nicolai*, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată este pronunțată la **27 iulie 2021**.

Președinte

Diaconu Iurie

Judecători

Boico Victor

Catan Liliana